

Analiza platformei impreună-in.eu

[Când visăm împreună](#)

[Ne adunăm împreună](#)

Cerința analizei se referă la o triplă percepție. Ca cetățean european. Ca masterand la C.S.E. Ca părinte. O trilogie care poate face o imagine completă și complexă asupra acestei platforme. A te raporta din trei direcții, nu neapărat diferite, presupune o privire de ansamblu mult mai aplicată, decât o perspectivă generală personală care ar putea îmbrățișa o singură observație sau mai multe dar diluate.

Platforma este accesibilă, prietenoasă, are meniul abordabil și intuitiv. E destul de simplu și structurat. De câte ori a fost accesat s-a comportat la fel de bine referitor la viteză și acuratețe. Contul creat a fost de asemenea simplu de realizat. Permite poză de profil fără analiză și restricții. Are spațiul personal care se poate completa în urma activităților oferite și abordate. Personal am încercat cursurile. Plecând de la ideea că e etapa obligatorie. Întâi înveți apoi baleiezi printre oportunitățile oferite de platformă. Ce resimt ca și lipsuri la o primă vedere e un chat. Mi s-ar fi părut extrem de interesant să existe o formă de comunicare directă (nu neapărat live). Cu un moderator. Pentru evitarea spam-ului. Pentru gestionarea unui dialog tematic. Poate cu teme propuse. Interesant ar fi fără reguli de exprimare într-o anumită limbă. Pentru că suntem europeni și suntem *împreună*. Ar fi de dorit să putem trece cu ușurință, sau în orice caz smart, peste astfel de bariere. Un fel de exercițiu. Nu spontan. Dar cu rezultate în sensul a ceea ce presupune chiar îndemnul platformei: *împreună*.

Cetățean european. Cinstit și fără ipocrizie, impresia noastră a românilor despre UE și ideea de cetățenie europeană e una speculativă. Când oferă suntem cu totul cuprinși de spiritul european. Când cere suntem naționaliști. Când nu înțelegem e conspirație. Această platformă odată accesată, din curiozitate sau convingere, promite. Îți dă sentimentul incluziunii. Al egalității. Ai acces acolo unde au ceilalți europeni pe care poate îi percepem altfel. Mai favorizați. Mai informați. Mereu ne comparăm cu ceilalți(actori naționali europeni). Deodată există un instrument de informare egal ca și formă de acces cu toată U.E. De la simpla accesare a platformei te întâmpină îndemnul la vot european. Cumva te scoate din sfera națională a opțiunii la vot. Una partizană și mai mereu gri în zona cromei calității personajelor. Interesele naționale dispar. Parlamentul European nu proiectează aceeași promiscuitate *dâmbovițeană*. Simplul fapt că anumite elite europene își au acolo reprezentanții dau o garanție de

elitism. Dacă nu ar exista un astfel de tip de platformă ar fi făcut obiectul unei cereri. Are tot pedigree-ul european. E direct conectată la Parlamentul European. Evenimente. Cursuri. Parteneri. Are un rol de informare și promovare. Promovare prin informare. Folosind repetitiv termenul de informare subliniez utilitatea platformei într-o lume și Europă în care dezinformarea e un simptom al unui nou tip de război ce se profilează din ce în ce mai mult.

Masterand C.S.E. Un unic mod de a completa tot setul de informații obținute pe timpul derulării cursurilor de master. Sunt multe organizații trecute la rubrica *parteneri* care descind exact din acest out put al planului academic. Spre deosebire de cetățenia europeană, masterandul se simte asimilat platformei. Și obligat să promoveze și să inventeze noi legături cu posibilia cetățeni europeni care nu cunosc instituțiile, principiile, valorile, ori normarea acestora. Practic descoperi ceva pe care l-ai fi construit tu dacă nu exista. Firește că putem up-gradă, că putem propune un design mai bun ori mai original. Dar în principiu se simte un instrument european menit să proiecteze atât cât să nu obosească ideea de *împreună*. Nu e ceva spectaculos. Nu e ceva care propune soluții de comunicare perfectă. Dar e o platformă după cum se și descrie: democrație, dar în special votul democratic!

Părinte. Sunt deja cetățean european și masterand CSE. E mai simplu. Despre cetățenia europeană există multe discuții. Despre apartenența europeană există destule enigme. Așa că un părinte care înțelege și se definește ca cetățean european e destul de simplu. În a propune și a îndemna. Ca masterand CSE e obligatoriu. Totuși desprinzând cele două aspecte prezentate, ca un părinte de adolescenți de 19 ani și 16 ani, e complicat să promovezi o astfel de platformă. Zona de gaming și platforme sociale le ocupă deja tot timpul. În plus școala presupune consumarea unui timp în zona de internet. Adolescenții au o viziune mult mai practică decât adulții asupra oportunităților U.E. Programele ERASMUS sunt deja o țintă în cele mai diverse sensuri. Platformele care le-ar putea facilita accesul la informare dar mai ales la evenimente concrete ar fi de bun augur. Votul nu cred că depinde de vreo conștientizare a importanței participării la viața cetății (fie ea europeană) ci mai degrabă de educație. Dacă părinții au în pachetul lor de valori votul ca un drept care poate produce ceva, dacă educația în instituțiile de resort promovează argumentat acest tip de participare democratică, dacă societatea poate să demonstreze că există noimă în acest model cetățenesc atunci această platformă nu ar trebui să promoveze votul ci doar să provoace discuții despre vot!